

PAZAR

19.XII.76

S.D, bu yayınıımızda, Avrupa kapitalist ülkeleri komünist ve işçi partilerinin Düseldorf'ta düzenlediği " Çok uluslu şirketlerin politikasına karşı savaşta ortak savaşım sorunlarına"hasredilen işçi toplantısında TKP temsilcisinin yaptığı konuşmayı dinliyeceksiniz:

bu bir zotunu dinliye-
geahsınız. (S.D. bu konuşma-
tan metnini
19.XII - Pazar günü yayımla-
rınızda izleyebilirsiniz.)

Çok uluslu tekeller konferansına rapor. 3 Aralık 1976 tarihinde yazıldı.

Değerli Yoldaşlar,

Her şeyden önce bu toplantıyı tertiplediğinden ve elverişli çalışma şartları yarattığından ötürü Alman Komünist Partisi-(DKP)na ve yoldaşlara candan teşekkür ederiz.

Kapitalist düzenin bunalımlarını, bu bunalımların sosyal, ekonomik, politik alandaki görüntülerini, sonuçlarını hep biliyoruz. Devlet tekelci kapitalizmi egemenliğinde olan gelişmiş kapitalist ülkelerinde bunalım devresel olmaktan çıkmış, sürekli hale gelmiştir. Bu süreklilik içinde zaman zaman görülen iniş çıkışlar,

hafifleme ve şiddetlenmeler onun süreklilik niteliğini değiştiriyor. İşsizlik, enflasyon gittikçe artıyor. İşsizliğin artmasıyla meydana gelen stoklar, sürprodüksiyona rağmen fiyatlarda artış sürekli. Gelişmiş kapitalist ülkelerdeki hükümetlerin, uzmanların başlıca sorunu, enflasyonun yıllık hızını düşürmek, ve genellikle enflasyonu frenlemektir. Ne varki, devlet tekelci kapitalizmi enflasyonla işsizliğin artmasından birini tercih eder gibi, belalar-dan bela seçmek durumundadır. Yatırımların frenlenmesiyle az bir miktar enflasyon frenlenebiliyor, fakat bu sefer işsizlik artıyor. İşsizliği azaltmak için yatırımlara hız vermekle enflasyon artıyor. Demek oluyor ki, kapitalist düzen enflasyonu durdurmak, işsizliği önlemek olanaklarına¹ tamamen yitirmiştir. Halk yığınlarını ezen, onların satın alma kabiliyetini sürekli olarak düşüren kapitalizmin bu iki ve birbirinden ayrılmaz, tedavi bulmaz hastalığı tekellere, çok uluslu şirketlere, sömürüyü en son haddine ulaştırmak, talanlar sağlamak ve olağanüstü birikimler elde etmek olanağını veriyor. Gelişmiş kapitalist toplumda vurgunlar, sömürü yoğunlaştıkça kapitalist toplum düzeninin temellerini sarsan bunalımlar da artıyor. Tekelci burjuvaziyle tekeller dışı kalan burjuvazi arasında

orta tabakalar arasındaki çelişki ve çatışmalar arttığı gibi işçi sınıfının ~~wawwwww~~ büyük tekellere karşı savaşımı daha geniş ölçülere ulaşıyor. Bilimsel, teknik kadroların önemli bir kısmı , hattâ orta tabakalarda ⁿ bir kesim işçi sınıfının savaşımının yanında yer alıyor.

5- bunalımların Bu ~~bunallawww~~ önemli noktalarından biri de, gelişmiş kapitalist ülkelerde egemen olan devlet tekelci kapitalizmi ile az gelişmiş ülkeler arasındaki çelişkinin artmasıdır. Bilindiği gibi, gelişmiş kapitalist ülkelerin ekonomisi, özellikle sanayii az gelişmiş ülkelerden sağlanan ham, yarıham maddelere dayanmaktadır. Enerji kaynağının önemli bir kısmı da bu ülkelerden sağlanmaktadır. Az gelişmiş ülkelerin petrol ve öteki hammadde kaynakları ~~waw~~ çok uluslu tekeller tarafından talan edilmekte ve gelişmiş kapitalist ülkelerin sanayi çarkı, ekonominin önemli bir kısmı az gelişmiş ülkelerden talan edilen bu maddelerle dönmektedir. Anti-emperyalist hareketin içinde olan, ulusal zenginliklerine sahip çıkmakta olan halkların bu yönde savaşimleri arttıkça tekelci kapitalizmin bunalımları da yoğunlaşmaktadır. Fakat bu bunalımlar içinde çok uluslu tekellerin gerek az gelişmiş ülkeler emekçilerini, gerekse metropol emekçilerini sömürerek büyük birikimler sağladıkları da bir gerçektir. Sömürü düzeninin yarattığı bunalımlara tekeller arası rekabetin , boğuşmaların ve konsantrasyon ~~waw~~ savaşımının da bunalımlara sebep olduğu bir gerçektir. ~~Kapital~~ Lenin'in de tespit ettiği gibi , kapitalizmin rekabet çağı ^{ny} aşmış olmasına ve tekellilik düzeyine ~~gelmiş~~ olmasına rağmen tekellerarası rekabetin tamamen ortadan kalkmadığı da bir gerçektir. Güçlü tekeller zayıfları yutmaya devam ederken bir yandan da hammadde kaynaklarına, sürüm pazarlarına egemen olmak için boğuşmalar da sürüp gitmektedir.

Türkiye, tekelci kapitalizmin egemen olduğu bir ülke olduğundan onların yarattığı bütün bunalımları fazlasıyla Türkiye toplum

firmayla başta geliyor. Sermaye iştiraki tutarı itibarıyla ise, Birleşik Amerika 396 milyon lirayla ilk sıradadır. // Ticaret Bakanlığı'nın bir raporuna göre, Türkiye'de imalat, maden ve hizmetler sektöründen faaliyet gösteren 120 büyük şirket vardır. Bunlardan 70'i tamamen yabancı sermayenin elindedir. Diğer 50 şirkette ise, yabancı tekellerin sermaye hissesi % 18,6 ile % 29,39 oranındadır. İmalat sektöründe 98 büyük kuruluştan 50'si, maden sektöründeki 4 büyük firmanın tümü, ^{ve} hizmetler sektöründeki 18 firmadan 16 si yabancı firmaların emrindedir.

Çok uluslu tekellerin yerli büyük sermayeyle ortaklaşa kurdukları 50 kadar holding, Türkiye'nin ekonomik ve politik yaşamına egemendir. Bunlar arasından beşi, ⁿⁱⁿ başta gelmektedir yani Eczacıbaşı, Hacıömer, Sabancı, Transtürk, Koç, OYAK'ın politik ^{ve} ekonomik bakımından ağır basmaktadır. Koç Holdingin başta Amerikan Ford, Mobil, General Elektrik, Uniroyal, ^{İtalyan Fiyat} olmak üzere kapitalist dünyanın 34 büyük, çok uluslu tekeliyle işbirliği yapmaktadır.

1961 'de kooperatif şeklinde kurulan Ordu Yardımlaşma Kurumu'nun da özel bir yeri vardır. OYAK kısa zamanda en büyük holdingler arasına girmiştir. Subay ve assubayların maaşlarının % 10'unun ayrılmasıyla oluşan OYAK'ın sermayesi, büyük mağazalar, inşaat firmaları, sigorta şirketleri, geniş bir montaj sanayii alanı, petrol mamulleri üreten sanayi kollarına el atacak bir şekilde, büyük bir hızla büyümüş ^{tür.} Bu holding tamamiyle NATO'cu militarist paşaların kontrolündedir. Uluslararası silâh tekelleriyle iç içedir. Türkiye'de başlıca holdinglerin sözcülüğünü yaptığı, ilişki ve işbirliği kurduğu uluslararası emperyalist tekellerin başında Uniroyal Goodyear, Pirelli, Philip, Shell, Mobil, BP, Mannesmann, Marshal, AEG, Bayer, Chrysler, Fiat, Reno, General Elektrik, General Motors gelmektedir.

Burada şunu da belirtmek gerek ki, yabancı sermaye Türkiye'ye girerken lisans ve patent haklarını sermaye olarak kabul ettirmiş-

tir. Türkiye'ye giren yabancı sermayenin % 38'i lisans ve patent haklarıdır. Nakit olarak gelen yabancı sermaye ise, önemli ölçüde ulaşmamaktadır. Yabancı sermaye yatırımları nispeten az olmakla beraber bunların politik etkenliği büyüktür ve yerli ortaklarıyla bebraber egemenliği ve hükümetleri elde tutmaktadır.

H- Çok uluslu tekellerin yatırımları, Türkiye'de genellikle az yatırımla çok kâr elde edilen alanlara yöneliktir. Lâstik, kimya, ilaç, elektrik cihazları, gıda ~~sanayi~~ ve hizmetler sanayiileridir. Metal sanayiinin ise, Ereğli Demir Çelik Fabrikalarının kuruluşunu öngören özel bir kanunla gelmiştir. Çok uluslu şirketlerin Türkiye'de sağladıkları tekel kârları, kendi ülkelerinde elde ettikleri kârlardan iki veya üç misli fazladır. Meselâ, İngiliz-Hollanda tekeli olan Unilever-İş Türk Ticaret ve Sanayii Anonim Şirketi 5 milyon lira yatırımla işe başladı. 10 yılda 117 milyon ~~wıra~~ 295 bin lira kâr sağladı. E. R. Kinayip-SOMS ilaçları Anonim Şirketi yalnız bir yılda 7 milyon 79 bin lira kâr sağladı. 4 milyon 600 bin lira ile işe başlıyan Türk-Philips tekeli sadece bir yılda 13 milyon 900 bin lira kâr sağladı.

Çok uluslu şirketlerin sömürüsü lâstik ve ilaç kollarında daha da büyüktür. İlaç sanayiinde yabancı sermaye % 60 gibi büyük bir kârla çalışmaktadır.

Lâstik alanındaki kârları ise, şöyledir: Amerikan U.S. ^{Royal} ~~Whitney~~ şirketi bir yılda 16,5 milyon lira, İtalyan Pirelli 11 milyon 251 bin lira, Amerikan Good Year 11 milyon lira kâr elde etmişlerdir. Bu sanayi dalında yabancı sermayenin ortalama kârı % 50 dir.

Türkiye'de petrol ithali, pazarlanması, yani tüketimi Schell, Mobil ve BP (Britiş Petrolyum) gibi emperyalist tekellerin kontrolü altındadır. Bu tekellerin karşısında güçsüz olan Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı bulunmaktadır ve ortaklık bu dev emperyalist şirketlerden petrol satın almaktadır.

Devlet Plânlama Teşkilâtının verilerine göre, yabancı

yabancı tekellerin değişik sanayi kollarındaki finansmanları şöyledir: gıda sanayiinde % 14,4, kimya sanayiinde % 78,2, ulaşım araçları % 22,1, ilaç sanayii % 52,9, makine ve elektrik tesisatı sanayii % 41,1, giyim sanayii % 22,2, orman ürünleri sanayii % 19,1, kağıt sanayii % 43,2, sabun ve deterjan sanayii % 98,7, margarin % 80, ipekli dokuma % 48,4, kauçuk % 21,7, tarım ilaçları % 40,9, elektrik ileticileri % 62,2.

5 — Türkiye'de imalat sanayii, ~~ve~~ kendi kendi ham maddesini işleyip mamul madde haline getiren bir sanayi değildir. Ve genellikle gıda ve tüketim sanayi kollarına yöneliktir. Ayrıca montaj ve ambalaj esasına da dayanmaktadır. ~~Ötomobil sanayii~~ Motor sanayii de tamamen montajıdır. Yabancı sermayeyi Teşvik Kanunuyla gelen yabancı sermaye, yerli özel sermaye gibi devlet kredilerinden, büyük ölçüde yararlanmaktadır. Hatta yabancı sermaye yerli sanayicilerden daha fazla kredi alma olanağına sahiptir. Devlet Planlama Teşkilatının Türkiye'deki yabancı firmalar arasında yaptığı anket çok ilginçtir. Anket kapsamına giren 38 firmanın toplam sermayesi, 398 milyon liradır. Bu firmalara Türkiye'de bankalar tarafından açılan kredilerin toplamı ise, 480 milyon 870 bin liradır. Bu durum karşısında Türkiye'nin yabancı sermayeyi finanse ettiği gerçeği ortaya çıkıyor.

Emperyalist tekeller Türkiye'de elde ettikleri kârların bir kısmını dışarı transfer ederler, fakat bir kısmını transfer yoluyla yurt dışına çıkaracakları yerde auto-finance kaynağı olarak Türkiye'de bırakmakta ve kârların işletilmesinden normal faiz oranlarının çok üstünde net gelirler elde etmektedirler.

Çok uluslu tekeller memlekette ucuz iş gücünü ve bol hammadde kaynaklarını, ~~ve~~ sürüm pazarını ~~ve~~ sömürerek elde ettikleri tekel kârlarının bir kısmını memlekette bırakmalarında başka politik amaçlar da vardır. Bu para ^{yı} ~~da~~, Türkiye'nin siyasal hayatında etkinliklerini arttırmak için kuklanırlar. Gazeteleri,

parti yöneticilerini, politikacıları, generalleri, gizli ve açık polis şeflerini ~~ve~~ rüşvetle satın almak, Türkiye'deki anti-emperyalist, demokratik savaşı ezmek için kullanırlar. Bu amaçla Türkiye'de en çok para tutan devlet, Amerika Birleşik Devletleridir. Birleşik Amerikanın merkez bankasındaki kontosunda 3 milyar lirayı aşan para bu maksatlar ~~ve~~ için hazır tutulmaktadır.

H — Teknoloji sorununa gelince; çok uluslu tekeller Türkiye'de teknoloji bakımından da egemendirler. Plan ve projeleri kendi çıkarlarına ve yüksek kâr oranlarına göre çizmektedirler. Getirdikleri teknoloji hem pahalı, hem de eskimiş, geri bir teknolojidir. Memleketin koşullarına uymamaktadır. Daha fazla montajcılığı, ambalajcılığı geliştiren bir teknoloji getirilmektedir. Yabancı tekeller getirdikleri bu teknolojiyle Türkiye'nin hammaddelerini işlemek değil kendi ham ve yarıhammaddelerini Türkiye'ye getirip işlemek ~~makswadiyeww~~ teknoloji amacını güdüyorlar. Örneğin, M.azıdağında bol bulunan fosfat yataklarının değerlendirilmesini öngören teknoloji getirileceğine, gübre fabrikalarında hammadde ihtiyacı, emperyalist tekellerden tekel fiyatlarıyla alınan fosfatı işliyen teknoloji dayatılmıştır. Bu durum, sanayiinin bütün dallarında vardır. 23 K. asım günün başlıyan ve Türkiye Makine Mühendisleri Odası tarafından düzenlenen "Sanayi Kongresi-1976" toplantısında Türkiye'li uzmanlar emperyalist tekellerin dayattığı teknoloji üzerinde uzun uzun durdular ve bu teknolojinin yatırım malları sanayiinin geliştirilmesine değil, çarpık, ve emperyalizmin çıkarlarına hizmet eden bir sanayileşmeyi teşvik amacıyla getirildiğini, aynı zamanda emperyalist tekellere daha büyük sömürü olanakları yaratmak amacını güttüğünü belirttiler.

Çok uluslu tekellerin başka sömürü olanaklarından biri de Türkiye'deki ucuz emeğin çok uluslu tekellerin metropollerin-

sömürülmesidir. Batı Almanya başta olmak üzere , batı kapitalist ülkelerinde ~~Anadolunun her tarafında~~ bir milyona yakın Türkiye'li işçi büyük tekeller tarafından aşırı ve amansız bir şekilde sömürülmektedir. Türkiye burjuvazisi de bundan hoşnuttur. Bir yandan işçi sınıfının devrimci gücünü parçalamak, bir yandan istihdam olanakları yaratmanın hiç olmazsa bir kısmından kurtulmak, bir yandan da egemenliğini sürdürmek için döviz kaynağı yaratmak gibi çok yönlü bir çıkar sağlamaktadır. Ve bu çıkarlarıyla da çok uluslu tekellerin çıkarlarıyla bütünleşmektedir.

2- Türkiye'nin burjuvazisinin çok uluslu tekellerle bütünleşmesi ve onlara çok yönlü sömürü olanağı yaratmasının yönlerinden biri de , gelişmiş kapitalist ülkelerdeki çok uluslu tekellerle dış ticaret ilişkileridir. 1975 yılındaki Türkiye'nin dış ticaret hacmi ~~6,3~~ 6,3 milyar dolara ulaşmıştır. İthalât: 4,7 milyar dolar (1974'e kıyasla % 25 artış). İhracat: 1,4 milyar dolar (1974'e kıyasla % 12 artış). Dış ticaret açığı 3,3 milyar dolardı. Uzmanların kanısına göre , bu yıl dış ticaret açığı 4,5 milyar dolara ulaşacaktır.

Çok uluslu tekellerle ~~yapılan~~ ekonomik mevcut ekonomik, politik ve ticari ilişkiler Türkiye hükümetlerini sürekli olarak borçlanmaya zorlamaktadır. Türkiye'nin dış borçları 134 milyar liraya, iç borçları ise 112 milyar liraya ulaştı. Toplam olarak 246 milyar liraya ulaşan borçların 68,1 milyarı ⁿⁱ faiz teşkil etmektedir.

Finansman, kredi, yardım adı altında borçlanmalar, yatırımlar ve militarist klikle bütünleşme bakımlarından Batı Alman emperyalizminin Türkiye'de etkisi gittikçe artmaktadır. Türkiye'nin ~~Örneğin dış ticaretinde~~ Batı Almanya ~~Türkiye'nin başta gelen partneridir~~ Bu yılın Ekim ayında ~~8. Almanya'daki~~ çok uluslu tekellerin temsilcilerinden oluşan 40 kişilik bir heyet Türkiye'ye geldi. Bu heyet, Türkiye'de hükümet ve ~~hükümet~~ sermaye çevreleriyle yakın temaslarda bulundu. ~~Özellikle~~

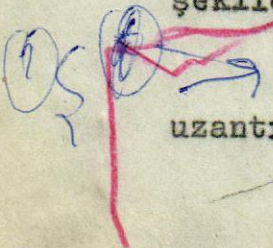
ettiği sonuçları şöyle özetleyebiliriz: Batı Alman teke~~tic~~ileri Türkiye hükümetinden ve iş çevrelerinden yapacakları yatırımlar için daha geniş kolaylıklar gösterilmesini ve bazı kayıtların kaldırılmasını istediler. Özellikle Türkiye'nin güneyinde , Adana bölgesinde epey zamadan beri plânlaştırılan Serbest Bölgenin bir an önce gerçekleştirilmesini istediler. Her türlü grev ve toplu sözleşme yasasının bulunması öngörülen serbest bölgede yerli ve yabancı tekel lere ucuz emek sağlanacağı gibi, Batı Alman tekellerine Orta Doğu denetlemek ve bu bölgeye sarmak olanaklarını da yaratacaktır. Bu gibi serbest bölgelerin yaratılması Türkiye'de büyük sermaye ve Hükümet çevrelerinin işine de gelmektedir. Serbest Bölgedeki düşük ücretler, grev ve toplu sözleşme yasakları Türkiye'de yürürlükte bulunan genel ücret düzeyini etkileyeceğini ve bu düzeyi düşürecek~~ti~~ni, büyük sermayenin istediği "huzur" için de bir basamak olacaktır.

Emperyalizme bağımlı Türkiye tarımını incelediğimizde , tarımsal ihracatın toplam ihracat içinde payının çok büyük olduğunu, ve tarımsal ihracat içinde de pamuk ve tütün ihracatının önemli bir yer işgal ettiğini görüyoruz. Böylece son yıllarda ihracatımızın % 29,'u pamuk, % 21,9'unu da tütün oluşturmıştır. Pamuk, Tütün ve fındık bir arada ele alındığında bunların ihracat içindeki payı 1938 yılında % 42,8 ken, son yıllarda % 63,9'za yükselmiştir. Bu ürünlerin dünya kapitalist pazarlarındaki isteğe uygun olarak üretilişi açıktır. Toplan tütün ve pamuk üretimi içinde ihracat için yapılan üretimin oranı yıldan yıla büyümüştür.

Türkiye tarımının dışa bağımlı olması dolayısıyla dünya kapitalist pazarlarının talebine uygun üretim yapılması, ülke kaynaklarının yanlış bir şekilde kullanılmasına, neden olmakta, ihracat için yapılan pamuk ve tütün üretimi artarken, Türkiye halklarının halkının fiziksel yaşantılarını sürdürmeleri için gerekli yiyecek üretimi yeterli derecede artmamakta, böylece Türkiye toplumu emper-

gıda maddelerine muhtaç kalmaktadır.

Emperyalizm ve yerli ortakları Türkiye'deki sömürü olanakla-
rını elde tutabilmek için egemen çevreler, büyük sermaye sahipleri
ve ^{eliyle} demirel hükümeti ~~www.hıgıylyw~~ faşist yöntemler ~~kullananarakw~~ kul-
lanmaktadırlar. Demirel hükümeti ⁿⁱⁿ işbaşına gelmesinden bu yana 100
den fazla devrimci, gizli-açık polis tarafından, faşist çeteler ta-
rafından öldürüldü. Hükümet, devrimcileri, emperyalizme karşı sa-
vaşanları, en başta komünistleri ve öteki yurtseverleri zindanlarla,
işkence odalarıyla susturmak için Devlet Güvenlik ^Mahkemeleri kur-
mak istedi. ^Parlamentoda çoğunluk elinde olduğu halde bu tasarıyı
yasallaştıramadı. Tekeller kârlarını arttırmak için kanlı ^{ve daha açık bir} fa-
şist düzeni özlüyorlardı. 12 ^Mart döneminde, yani 29 aylık sıkıyöne-
tim faşizmi döneminde bu tekeller olağanüstü birikimler sağlamıştır.
^Urneğin Transtürk holdingi, 28 yıllık varlığı sırasında elde ettiği
kârların üç mislini bu 29 aylık sıkıyönetim devrinde elde etmiştir.
^{Yeniden} Büyük sermaye çevrelerinin ve hükümetin Devlet Güvenlik ^Mahkemeleri
kurmak istemlerini boşa çıkaran işçi sınıfının direnişi oldu. İşçi
sınıfı bu girişime karşı 16 Eylül tarihinde genel grev ilân etti.
(Türkiye'de genel grevin yasalarca yasak olmasına rağmen). İşçi sı-
nıfının bu çıkışı bütün devrimci güçlerin savaşa katılması, işçi
sınıfıyla yakın işbirliğine girişmesiyle sonuçlandı. 17 devrimci
örgüt, ki bunlar, öğretmenleri, yazarları, teknik elemanları kapsıyo-
du, işçi sınıfıyla da anlaşma ve işbirliği kararı aldılar. Bu birliği
yalnız ^Maocular ve bazı TİP yöneticileri baltalamak, işçi hareketi-
ni arkadan vurmak üzere parçalamak istediler. Fakat kendileri işçi
hareketinden izole oldular ve ihanet politikaları daha açık bir
şekilde demaske oldu.

 Türkiye işçi sınıfı çok uluslu tekellere ve onların yerli
uzantılarına, işbirlikçilerine karşı sert bir sınıf savaşı içindedir

Türkiye Komünist Partisi, bu devrimci süreci geliştirmek, işçi sınıfının savaşını etrafında anti-emperyalist, demokratik bir cephe hareketi geliştirmek için savaşmaktadır. Bu savaşım, özellikle DGM'e karşı mücadelede daha somut ve daha yüksek bir aşamaya ulaşmıştır. TKP, işçi sınıfının DGM'ne karşı genel grevini var gücüyle desteklemiştir. Bu savaş sırasında Maoculara ve anarşik guruplara karşı savaş da, burjuvazinin en gerici koluna karşı savaşından ayırmamış, ^{tu} çünkü genel grev sırasında bu sapık akımlara bağlı olanların, en gerici çevrelerin yardımcıları olduğu bir daha açıkça görülmüştür. İşçi sınıfı iç planda yalnız kalmadığı, sağlam ittifaklar kurduğu gibi enternasyonal planda da güçlü destekler sağlamıştır. Avrupa Komünist ve işçi partilerinin Berlin Konferansında TKP'nin serbest bırakılması ve devrimci hareketlerle dayanışmanın açığa vurulması ^(istemleri) işçi sınıfının ve ona bağlı olanların çok uluslu tekellere, emperyalizme ve işbirlikçilere karşı savaşımına güç katmıştır.

ve sömürüyü daha geniş ölçüde Çok uluslu tekellerin üretim sürecini enternasyonalleştirdikleri bir gerçektir. Çok uluslu tekellerin bu sürecine karşı ~~wahh~~ proletarya enternasyonalizmini daha da güçlendirmek, kardeş komünist partileri arasında ^{ki} Avrupa kapitalist ülkelerindeki sendikalar arasındaki ~~sendikalar~~ dayanışma ve işbirliğine daha somut biçimler vermek bir zorunluk olarak belirlemektedir.

Örneğin, kapitalist Avrupa komünist partileri arasında sürekli bir dayanışma ve karşılıklı haberleşme bürosunun kurulması enternasyonalist dayanışmanın yeni biçimlerinden biri olabilir.

(10-11 Aralık)
1976